

I. neděle postní

... přiblížilo se Boží království.

Mk 1,15

Gn 9,8-15

1Petr 3,18-22

Mk 1,12-15

Do postního období vstupujeme každoročně zcela bez okolků, skrze razantní slovo o Ježíšově pokoušení na poušti. Jenže na rozdíl od Matouše a Lukáše nám letošní kratičké Markovo evangelium nepřináší vyprávění týkající se obsahu a způsobu, jakým satan Ježíše pokoušel, ale soustředí se na to podstatné, na to nejpodstatnější: být pokoušen znamená muset se rozhodnout, muset si zvolit, vybrat. Každé pokušení je vždy volbou mezi dvěma láskami. A v pokušení vítězí ten, kdo se rozhodne pro lásku větší, opravdovější. Obvykle nežijeme, ale živoříme právě proto, že si volíme lásky, které za nic nestojí, dobro, které se jen tak tváří.

Ježíš se během čtyřiceti dnů strávených na poušti neustále rozhoduje pro dobro největší, pro největší lásku: Boží království. A tak proti přitažlivým svodům nabízejícím svět podle ďábla staví vítěznou podobu světa a života tak, jak ho Bůh stvořil a jak o něm i nadále sní. Ale je to boj! Zlo je přítomné a působí..., uvnitř nás samotných i kolem. Mnoho proroků před Ježíšem i po něm přicházelo a hlasitě pojmenovávalo zlo a jeho různé druhy: naříkalo nad úpadkem všech hodnot, nad zkažeností světa a mladých, nad etickým relativismem, obžalovávalo všechny špatnosti, které se pod sluncem kdy objevily... Jako kdyby toto měla být ta správná cesta jak zlo porazit...

Ale Ježíš volí jinou cestu: namísto obžalování, hlásání! Nepřichází jako moralizující kritik všeho a všech, nepřichází ani jako náboženský reformátor, ale je v první řadě hlasatelem, zvěstovatelem neuvěřitelné noviny. Jeho hlásání je „ano“, a nikoli „ne“. Pokud tedy chceme vítězit nad zlem, nepostačí nám jen naše snaha a úsilí, postní odříkání a askeze, musíme především poznat a zakusit krásu toho, co je nám nabízeno, velikost daru, který veškeré naše snažení předchází a který přichází zcela nezaslouženě, a tím darem je Boží království! Boží království, které je blízko, které přichází (*srv.: Mk 1,15*).

Ježíš přemáhá pokušení tím, že se rozhoduje pro krásu Božího království, pro sílu této události, která už nastala a pořád nastává: Bůh shlédl na utrpení, není lhostejný vůči mému životu, řekl „dost“ a přišel, rozpomenul se na svou smlouvu (*srv.: Gn 9,15*), je tu a bojuje na naší straně, nepustí mě, pokud ho já neopustím.

Nemusíme proto začít postní dobu se ztrápeným obličejem, ale s úsměvem, s tím úsměvem, který snad měl i Ježíš, když začínal své poslání hlásáním radostné zvěsti o Boží blízkosti, o jeho věrnosti a lásce k člověku. Ono „*věř evangeliu*“, které bylo každému z nás zvláště svěřeno na Popeleční středu, znamená: důvěřuj v Boží lásku, v opravdovou lásku v každé podobě, rozhodni se pro jeho lásku, odtud začni, a Boží království bude tady.

„Musím jen obejmout kříž a znovu se vydat na cestu.“

o. Mario Borzaga, omi